

de soha! soha! nem nyugszunk bele hazánk meggyalázásába, fel-
darabolásába!

A haza bölcsének, Deák Ferenének, szavait vessük emlékeze-
tünkbe:

LEHET, HOGY NEHÉZ IDŐK KÖVETKEZNEK ISMÉT HA-
ZANKRA, DE A MEGSZEGETT POLGÁRI KÖTELESSÉG ÁRÁN
AZOKAT MEGVÁLTANUNK NEM SZABAD... HA TŰRNI KELL,
TŰRNI FOG E NEMZET, HOGY MEGMENTSE AZ UTÓKORNAK
AZT A HAZÁT ÉS ALKOTMÁNYOS SZABADSÁGOT, AME-
LYET ŐSEITŐL ÖRÖKÖLT... MERT AMIT AZ ERŐ ÉS HATA-
LÓM ELVESZ, AZT AZ IDŐ ÉS A KEDVEZŐ SZERENCSE IS-
MÉT VISSZAZOZHATJÁK, DE MIRŐL A NEMZET, FÉLVE A
SZENVEDÉSEKTŐL ÖNMAGA LEMONDOTT, ANNAK VISSZA-
SZERZÉSE MINDIG NEHÉZ ÉS MINDIG KÉTSÉGES.

Trianon

— És megkondultak a harangok,
a szivekből fölsirt a gyász,
a hegy, a róna megvonaglott
s felnyögött a dus kalász.
Milliók szivéből vér szivárgott,
milliók szeméből könny szakadt,
s fölbiborlott millió dacos száj:
Nemi! Nem! Soha! .. Ezt nem szabad!

— S aztán elmúlt a gyászos óra...
a végzet beteljesedett.
Csudaváró szent reményünk
a porbaomlott csüggeteg...
Tiltakozásunk jajszóba halkult...
lankadtan hullott le kezünk...
lélektelenül meredtünk meg:
nincs már, — amit elveszithetünk!

— Ó, már itt boldog senki sem lesz,
A vígság sem kell senkinek...
Nehéz sóhajjal, bus robotban
eltemetjük a szent hitet...
...De jönni fog egy szebb jövődő
s ha az új hajnal pirja ínt:
mit elprédáltunk uri góggel,
visszaszerzik a — **fiaink!**

Huray István.